

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32092/2023
Рев 32146/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Анита Турковић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Сјеници, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу. ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизијама извршног повериоца изјављеним против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 17.05.2023. године, допунског решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 29.05.2023. године и решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1897/23 од 02.08.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије извршног повериоца изјављене против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 17.05.2023. године, допунског решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 29.05.2023. године и решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1897/23 од 02.08.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 17.05.2023. године, одбачена је као недозвољена жалба извршног повериоца, а допунским решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 29.05.2023. године делимично је усвојена жалба извршног повериоца, па је преиначено решење Основног суда у Сјеници Ипв И 11/2023 од 24.04.2023. године, тако што је извршни поверилац кажњен новчаном казном од 80.000,00 динара, због злоупотребе процесних овлашћења у предмету ИПВ И 11/2023, а која злоупотреба се односи на подношење захтева за искључење и изузеће председника већа и судија који поступају у том предмету.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1897/23 од 02.08.2023. године, одбачена је као недозвољена жалба извршног повериоца изјављена против допунског решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 29.05.2023. године.

Против наведених решења, извршни поверилац је изјавио ревизије, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 3. истог члана је прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари.

Побијаним решењима Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 17.05.2023. године и од 29.05.2023. године правноснажно је одлучено о новчаном кажњавању извршног повериоца због злоупотребе процесних овлашћења у извршном поступку који се води у предмету ИПВ И 11/2023 ради наплате новчаног потраживања, па се не ради о решењима другостепеног суда којима је поступак правноснажно окончан, у смислу члана 420. став 1. ЗПП. Дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2 и 3. ЗПП, па преиначење првостепеног решења од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије, а осим тога, другостепеним допунским решењем је првостепено решење преиначено у корист ревидента.

Ревизијом се побија и решење Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1897/23 од 02.08.2023. године, којим је одбачена је као недозвољена жалба извршног повериоца изјављена против допунског решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 136/23 од 29.05.2023. године. Према датим разлозима, Виши суд у Новом Пазару је као другостепени одлучивао о жалби извршног повериоца изјављеној против првостепеног решења о новчаном кажњавању, па жалба изјављена против тако донетог решења другостепеног суда према члану 399. став 4. ЗПП није дозвољена. Како је дакле против другостепеног решења законом искључено право на жалбу, а дозвољеност жалбе је услов за изјављивање ревизије, то и изјављена ревизија није дозвољена. Дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 420. став 3. ЗПП, јер није изјављена против решења о одбачају жалбе изјављене против пресуде у делу којим је одлучено о главној ствари, већ против решења којим је одлучено о жалби извршног повериоца изјављеној против решења првостепеног суда о новчаном кажњавању извршног повериоца.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**